

HANS SMOLDERS KRITISCH OVER TELEVISIESERIE 'HET JAAR VAN FORTUYN'

“Pim is niet dood, hij leeft”

Ijshockeyer, succesvol ondernemer, sympathisant/helper van Pim Fortuyn en na diens dood – tegen wil en dank - zelf ook uitgegroeid tot een veelbesproken politicus. Zo ziet de loopbaan van Hans Smolders (61) eruit. Wereldberoemd in 'zijn' Tilburg en landelijk vooral bekend als ooggetuige van de moord op Pim Fortuyn. Op NPO1 en NPO Plus is bij AVROTROS sinds vorige week de televisieserie 'Het Jaar van Fortuyn – Ik zeg wat ik denk' te zien. Smolders kan aan zijn cv nu bij wijze van spreken ook 'tv-recensent' toevoegen, want er valt volgens de Tilburger veel aan te merken op de serie. In gesprek met Stadsnieuws vertelt hij daarover.

Acteur Jeroen Spitzenberger vertolkt in de serie de rol van Pim Fortuyn (foto: Mark de Blok/AVROTROS)

Hans Smolders en Pim Fortuyn in 2002 (foto: privécollectie Hans Smolders)

DOOR RON VAN KUIJK

Smolders was niet alleen ooggetuige; hij speelde ook een hoofdrol bij de aanhouding van Volkert van der G. kort nadat die de dodelijke schoten loste op het Mediapark in Hilversum. Smolders is na het zien van alle vijf de afleveringen resoluut: “De serie zit knap in elkaar en de acteurs verdienen een pluim, maar de kwalijke rol die een groot deel van de media en politieke tegenstanders speelden bij het demoniseren van Pim komt haast niet aan bod. Terwijl die haatcampagne wel een van de redenen is geweest dat er in de persoon van Volkert van der G. een gek is opgestaan die blijkbaar vond dat hij het land tegen Pim moest beschermen. Wat dat betreft heeft de publieke omroep nog niets geleerd van het verleden. Als je ziet hoe bijvoorbeeld Ad Melkert wordt neergezet: het lijkt wel een soort van rehabilitatie van die persoon. Zo zien we dat hij goed was voor zijn gezin. Dat heeft toch niets met het hele onderwerp te maken? De politieke context en de manier waarop Fortuyn door anderen werd

”Ik zie als **direct betrokkene en ooggetuige van de moord heel veel dingen die niet kloppen**”

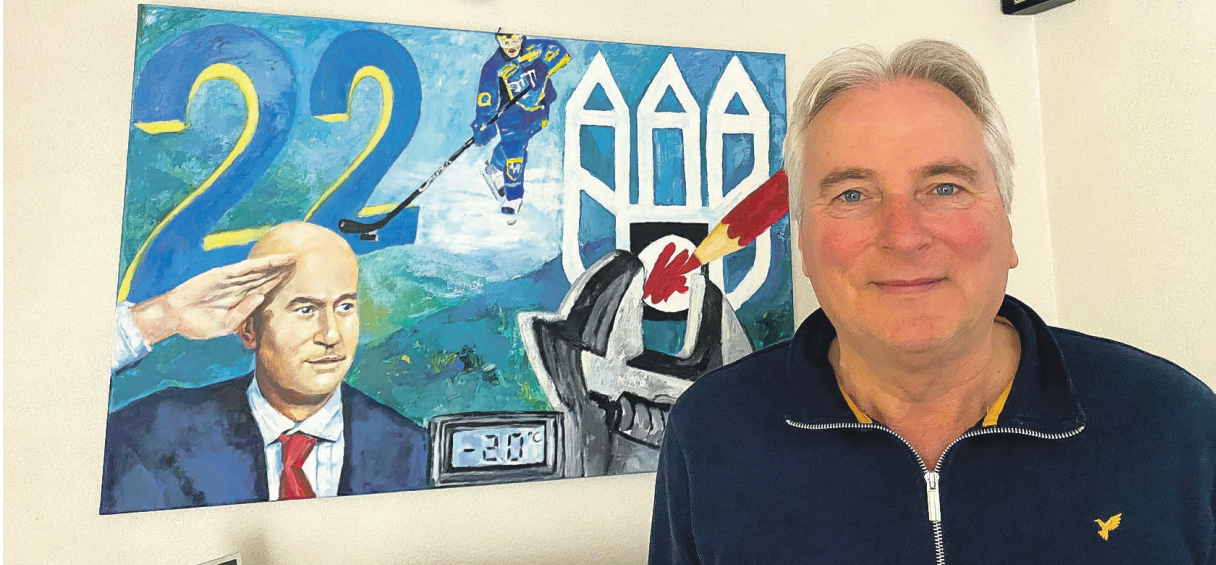
neergezet, had wat mij betreft leidend moeten zijn in de serie. Het vuile spel van Melkert en onder andere ook Rosenmöller en De Graaf; ik zie het allemaal niet of onvoldoende terug.”

Monster

Smolders vervolgt: “Pim vond het zelf ook heel erg dat hij werd weggezet als een monster en dat ‘ie volgens sommigen zelfs te vergelijken was met Hitler. En dat alleen maar omdat ‘ie zijn visie op massa-immigratie en de foute kanten van de islam gaf. Dat mag toch in een democratie? Maar nee: hij werd neergezet als een racist.

lees verder op pagina 12 →

“Pim is niet dood, hij leeft”

Hans Smolders anno 2022, gefotografeerd bij een groot schilderij in zijn woning

→ *vervolg van voorpagina*

Pim probeerde dat beeld te herstellen. Hij gaf een persconferentie waar televisieploegen van over de hele wereld op af kwamen. Maar het mocht niet baten. Van alles werd er bij gehaald: van Anne Frank tot Mussolini. Dan verwacht je in een rechtsstaat dat de veronderstelde onafhankelijke media dat corrigeren, bijsturen of er tegenwicht aan bieden. Maar nee, die gooiden gewoon nog wat meer olie op het vuur. Dat is iets wat mij tot op de dag van vandaag erg raakt.”

Smolders bood zich begin 2002 spontaan aan bij Fortuyn om hem te helpen in korte tijd een eigen politieke partij op te zetten na diens veelbesproken vertrek bij Leefbaar Nederland. Hij constateert dat de serie de nodige feitelijke onjuistheden bevat: “Dat heeft niets te maken met de disclaimer dat sommige zaken zijn gedramatiseerd. Ik zie als direct betrokkene en ooggetuige van de moord heel veel dingen die niet kloppen. Ik weet ook niet waar de makers hun

input vandaan hebben; mij is in ieder geval niets gevraagd. Wat me daarbij het meest aangrijpt is dat je in de laatste aflevering ziet dat een ook op het Mediapark aanwezige zogenaamde vriend van Pim vlak na de moordaanslag op zijn knieën en helemaal onder het bloed naast Pim zit in een poging hem te helpen. Daar draaide mijn maag van om. Want zo is het niet gegaan. De enigen die Pim na de aanslag bijstonden waren Mediapark-beveiligster Shirley en iemand van 3FM. De ‘vriend’ was er met zijn auto namelijk snel tussenuit geknepen en kwam pas later terug. Toen stond ‘ie ook meteen met journalisten te bellen om te vertellen wat er gebeurd was en hen een scoop te geven. Onbegrijpelijk dat je daar op zo’n moment aan denkt. Die man was om totaal de verkeerde redenen geïnteresseerd in Pim. Maar goed: daar hadden wel meer LPF-ers last van.”

Niet verstandig

Wat volgens Smolders in de serie ook totaal niet klopt is de manier waarop

het personage van bestuurslid Peter Langendam wordt geportretteerd: “Frank Lammers speelt hem als een asociale man. Dat beeld strookt echter niet met de werkelijkheid. Peter was namelijk een échte vriend van Pim, een fatsoenlijke intellectuele man bovendien. In het heetst van de strijd heeft hij destijds de beroemde uitspraak ‘De kogel kwam van links’ gedaan. Niet verstandig en objectief gezien natuurlijk niet waar. Er was namelijk maar één man die de trekker overhaalde en dat was Volkert. Maar ik snapte de uitspraak wel.”

Terug naar die 6e mei 2002. De dag van de moord. Smolders vertelt: “Het was eigenlijk een hele mooi dag. We waren in een hele goede stemming want in de peilingen waren we de grootste partij van Nederland. Overal waar we kwamen, wilden mensen met Pim op de foto of een handtekening. Hij leek wel een filmster. Aan het eind van de middag had Pim een interview bij 3FM in het programma van Ruud de Wild. Tegen 18.00 uur

ging ik alvast naar de auto. Op het moment dat ik vooroverboog om een autostoel te verstellen, stond Pim met Ruud de Wild voor mijn auto. Toen hoorde ik knallen. Ik keek omhoog en zag een vent boven Pim hangen. Hij schoot toen nog een paar keer. Daarna ging het snel: ik sprong uit de auto en ging als een dolle achter de vluchtende dader aan. Na een paar 100 meter kwam ik tot beseft dat dat wel gevaarlijk was. Dus ik belde 112.”

Levenslang

Eerst werd het contact verbroken maar bij de tweede keer kon Smolders de centralist vertellen dat hij achter de moordenaar van Pim Fortuyn aanliep en zijn locatie doorgeven: “Ik bleef een beetje op afstand, maar eenmaal bij zijn auto draaide Volkert zich om. Hij richtte het pistool op mij, maar schoot niet. Hij liep verder naar een benzinestation. Daar trof ik toen een agent met een politiehond en snel daarna was er nog veel meer politie. Toen ging Volkert op zijn knieën zitten en werd hij ingerekend. Ik kan er nog steeds niet bij dat hij voor de moord op de potentiële minister-president van Nederland slechts tot 18 jaar veroordeeld is. Dat betekende na strafkorting namelijk slechts 12 jaar! Toen stond ‘ie weer buiten. Belachelijk. Dat had levenslang moeten zijn.”

Smolders dacht met zijn 16e plek op de LPF-lijst voor de Tweede Kamer aanvankelijk nooit verkozen te kunnen worden, maar dat liep dus anders: “Ik wilde Pim enkel helpen om deel te kunnen nemen aan de verkiezingen toen hij bij Leefbaar Nederland op een onbehoorlijke manier was buitengezet. Ik had zijn telefoonnummer gevonden in het telefoonboek, maakte een afspraak bij hem thuis in Rotterdam en vervolgens maakte ik deel uit van zijn kleine team. De organisatie van zo’n partij opzetten is een enorme rompslomp. Zeker als dat in een paar maanden tijd moet gebeuren. Achteraf hadden we daar nooit aan moeten beginnen. Het was beter geweest om te wachten tot de volgende verkiezingen. Pim was de enige die er klaar voor was: een waardig premierkandidaat. Hij was in zijn eentje ver-

antwoordelijk voor het uiteindelijke electorale succes.”

Intense band

Smolders verleende allerlei hand- en spandiensten voor Fortuyn: “Belangeloos. Ik wilde ook geen benzinegeld. En soms was ik dus ook zijn chauffeur. Maar alhoewel onze samenwerking maar vier maanden mocht duren, bouwden we in die korte tijd wel een intense band op. Ik kwam als nummer 16 op de lijst met de gedachte dat we toch nooit zoveel zetels zouden halen. Pim ging aanvankelijk ook uit van vijf tot acht zetels. Ik had ook helemaal niet de ambitie om de politiek in te gaan, want daar had ik toen nog helemaal geen verstand van. Ik was totaal onervaren en had net mijn zaak verkocht. Maar nadat Pim voor mijn ogen werd doodgeschoten, vond ik dat ik er toch iets mee moest. Eeuwig zonde dat het daarna bij de LPF zo'n zootje werd. Het was voor veel mensen gewoon een speeltuin die over de rug van Pim bekend wilden worden. Het had niets meer met de visie van Pim te maken. Daarom kondigde ik op tv aan dat ik ging stoppen maar dat was al niet meer nodig omdat vlak daarna het kabinet viel.”

In 2004 werd Smolders weer politiek actief: “Met de LST boekten we in Tilburg aardig wat succes. We werden zelfs de grootste partij met tien zetels maar kwamen niet in het stadsbestuur. Jammer genoeg zakten we bij de verkiezingen in maart van dit jaar naar zes zetels. Ik wilde in Tilburg in het klein doen, wat Fortuyn in het groot wilde doen. Inmiddels ben ik ook nog actief in de landelijke politiek, maar dat blijft een hele aparte wereld. Ik vraag me af hoe Nederland er nu voor zou staan als Pim premier was geworden. Gelukkig is Pim nog niet vergeten. In menig Nederlandse huiskamer is hij nog steeds onderwerp van gesprek. Nu gelukkig vaak in positieve zin. Daar helpt deze televisieserie en de aandacht eromheen hopelijk ook aan mee. En je bent pas echt dood als er niet meer over je wordt gesproken. Dus: Pim is niet dood: hij leeft voort in de harten van veel mensen.”

Fragment uit de televisieserie met Matt Herben (links) en Pim Fortuyn (foto: Mark de Blok/AVROTROS)

Jeroen Spitzenberger als Pim Fortuyn (foto: Mark de Blok/AVROTROS)